

Lied van jouw Leven

Tussenbrief

Lieve mede-Zanger

Ik spreek je in mijn aanhef zomaar aan als 'zanger', terwijl je jezelf zo misschien totaal niet zou noemen.

Zal ik eens iets opbiechten? Ik durfde mezelf tot voor kort ook geen 'zangeres' te noemen, al zing ik al mijn leven lang. Ik vond niet dat ik een zangeres was, omdat ik geen conservatorium-opleiding had, en er niet echt mijn beroep van had gemaakt. Ten diepste dacht ik dat ik niet goed genoeg kon zingen om me zangeres te noemen. Wat ik dan wél was, wist ik ook niet. Lastig, want een mens moet toch 'iets' zijn?!

Op een gegeven moment wist ik dat ik 'leerling van het leven' was. En moeder. Maar wat ik eigenlijk van kind af aan al ben, is een 'zangvogel'. Een schepsel dat van nature graag zingt. Mooi of niet, geschoold of niet, dat doet er niet toe. Ik heb immers een stem, en in mij klinkt een lied dat gezongen wil worden!

Op de openingspagina van mijn website staat deze Aboriginal wijsheid:

De stem is geschapen om te zingen.

Om de eenheid van alles te prijzen en om te helen.

Ieder mens heeft vele talenten en iedereen kan ook zingen.

Ook als je deze gave niet onderkent omdat je je inbeeldt dat je niet kunt zingen, verandert dat niets aan de Grootheid van de Zanger in jou....

We zingen om de eenheid van alles te prijzen en te helen! De goddelijke eenheid in mij, in jou, in ons, in de schepping.

Sinds kort durf ik de zangvogel zonder voorbehoud 'zangeres' te noemen. En zo spreek ik jou aan als medezanger! Medezanger in het grote mensenkoor. Of je nou praktiserend bent of niet, geschoold, zuiver, helder of helemaal niet, je hebt er precies de stem voor.

Weet je welkom om mee te komen zingen!